

Onda i sada

Mirko Cvetković je, za one koji ne znaju je premijer Srbije. I Mirko Cvetković je po mnogo čemu jedinstven. Mirkova vlada imala je dva puta po sto dana fore da nam pokaže da godine njegovog mandata neće ostati zabeležene kao vreme, ko zna, možda i dobrih namera, ali pre svega grandioznih promašaja. Onih regularnih po formiranju kabineta i ovih rekonstruisanih. Dakle, tri godine i sto dana. Po čemu će ostati zapamćena? Na početku mandata uhapšen je Radovan Karadžić, pri kraju stolovanja i Ratko Mladić. Budimo poštteni, nije malo, ali svega ostalog sećaćemo se kao pustošnih godina, a „preživeli“ građane u ekonomskim reformama možemo smatrati uspehom. Na polovini mučnog puta i za njega i za nas, na dvogodišnjicu „svako sa svakim vlade“, reče premijer da kriza nije dozvolila bolje i više, da su svi ministri u svojim resorima učinili najviše što su mogli. To su, razume se, osetili i građani. Poglavito onih 400.000 koji su ostali bez posla, a taman su poverovali našim tranzicionim klasicima da je kriza razvojna šansa Srbije. I reče Mirko da borba protiv korupcije nikad nije bila jača. Nadamo se da je tu mislio i na sajber kriminal i onolike pare potrošene na sajtove pojedinih ministarstava, od kojih su neki i doslovno ostali virtuelni.

Danas Mirkova krizna optika kaže da je zadovoljan radom vlade u prva tri meseca. One rekonstruisane. Doduše, ako bi prevodili ono što je rekao prošle godine moglo bi se reći da ni tada nije bio nezadovoljan. Pominje, razume se, hapšenje Ratka Mladića i kaže da je time uklonjena najveća prepreka na putu ka Evropskoj uni-

Zoran Preradović

Na polovini mučnog puta i za njega i za nas, na dvogodišnjicu „svako sa svakim vlade“, Cvetković reče da kriza nije dozvolila bolje i više, da su svi ministri u svojim resorima učinili najviše što su mogli. To su, razume se, osetili i građani. Poglavito onih 400.000 koji su ostali bez posla, a taman su poverovali našim tranzicionim klasicima da je kriza razvojna šansa Srbije

ji. Ali, čuti o tome da čitavu deceniju nisu doneti sistemski zakoni koji su isto tako uslov bez koga se ne može. Kaže da je Beograd ušao u dijalog sa Prištinom koji će rezultirati rešenjem konkretnih problema građana. Ali, ne govori o monumentalnom porazu pred Međunarodnim sudom pravde. Priča o antikriznim merama koje su građanima omogućile plaćanje kredita na odloženo. Ali ne kaže ništa da će ih taj grejs period naknadno pretvoriti u tranzicijski lumpenproletarijat. Govori o tome da je zaustavljen pad broja nezaposlenih. Ali, muči o tome koliko ih se našlo na ulici...

I da ne nabrajamo dalje, može neko pomisliti da sam loše volje ili ne daj bože zlonameran. Uglavnom sve što smo čuli od premijera liči na banalni optimizam profesionalnih donosilaca vesti koji i najmanji trzaj berze oglašavaju krajem krize. A stvarnost je brutalna, kriza pustoši realnu ekonomiju regrutujući armiju nezaposlenih.

Ali, budimo do kraja otvoreni. Ideja o rekonstruisanoj ili kako je to neko duhovito primetio resetovanoj vladi od početka je patila od nedostatka kursa, snage da se prekine sa namirivanjem neutaživih koalicionih stomaka i pre svega snage da se bude iskren. Jer kako drugačije objasniti da je Ministarstvo telekomunikacija snašlo vaskrslog Predraga Markovića, kapetana koji je svojevremeno kao predsednik Skupštine hrabro sačekao da najpre svi pacovi napuste brod koji tone. Ili da Mrkonjića kome na Koridoru 10 ništa ne bi značio ni najskuplji komplet lego kockica zadesi i resor energetike. Kakav usud. Ali čim se uvređeni Škundrić požalio Rusima da je ostao bez omiljene igračke, odmah ga je po-

stavilo da premijera, ministra finansija Mirka i konsultanta Cvetkovića savetuje o akcizama na gorivo. Ekologiji i prostornom planiranju sasvim je pristalo rudarstvo, a razalovani ministar svega Mladan Dinkić nastavio je da šparta Srbijom i pokazuje koliko je novih radnih mesta obezbedio. A da sve bude interesantnije radi to u prisustvu najviših državnih zvaničnika. Premijera Mirka koji je Mladin učinak ocenio najslabijom ocenom mora da je jako kosnula izjava predsednika Tadića koji je onomad u Nišu tokom posete Juri nevoljno priznao da je i ovaj odmetnik nešto, ipak, doprineo.

E sad, ne može se odreći da su osetljivi senzori vlastodržaca nepogrešivo registrovali da poslednja istraživanja javnog mnjenja ne daju mnogo izgleda vladajućoj koaliciji, pa su tako odlučili da deo empatije prema sebi samima otkinu i podele sa građanima. Izborna je godina, pa je vlada pokazala razume-

Šta god ko mislio, premijer Mirko jedinstven je po još jednoj stvari. Ispostaviće se, možemo da se kladimo, da će u dvadeset godina višestranačja u Srbiji samo dva kabineta, dva Mirka, izgurati pun mandat. Onaj Marjanovićev i ovaj Cvetkovićev. Možda to ima neke veze sa socijalistima

vanje za štrajk policajaca, upad oružara u magacine s municijom, blokade poljoprivrednika po Vojvodini. Malo li je za nekog ko je na početku mandata decidirano zahtevao da se svi pobunjenici izmeste na Ušće. Pa vi kažite da vlada nema socijalnu komponentu.

Sklon sam da pomislim da Mirko Cvetković kakvim ga je Bog dao, sa svojom psihologijom izvršitelja nije ni bio potreban da bi nešto uradio već da bi neko bio kriv. Ali to bi trebalo da bude važno predsedniku Tadiću, jer bi se moglo ispostaviti da je baš Cvetković meki trbuh njegove vlasti.

I da ne zaboravim, šta god ko mislio, premijer Mirko jedinstven je po još jednoj stvari. Ispostaviće se, možemo da se kladimo, da će u dvadeset godina višestranačja u Srbiji samo dva kabineta, dva Mirka, izgurati pun mandat. Onaj Marjanovićev i ovaj Cvetkovićev. Možda to ima neke veze sa socijalistima. Onda i sada... e

€KRAN

REPORTER: GORAN RAJŠIĆ
SNIMATELJ: ZORAN TOVIRAC

EJMI VAJNHAUS RAZOČARANA U SRBIJU, POŠTO JE TO NAJGORI KONCERT U NJENOJ KARIJERI.

EJMI JE IZJAVILA DA VIŠE NEĆE DOLAZITI U SRBIJU, KAKO NE BI DALJE NARUŠAVALA SVOJ RENOME